

Культура 1960-х – 1980-х років ХХст.

Богдан
Алейников
11-А

Десятирічна «відлига», попри всю свою недосконалість та обмеженість, стала потужним імпульсом для розвитку творчості багатьох вітчизняних літераторів і митців.

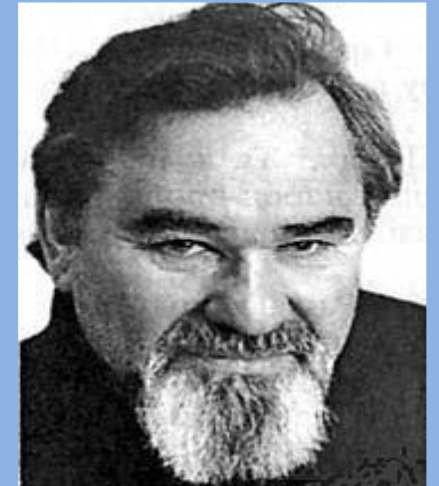
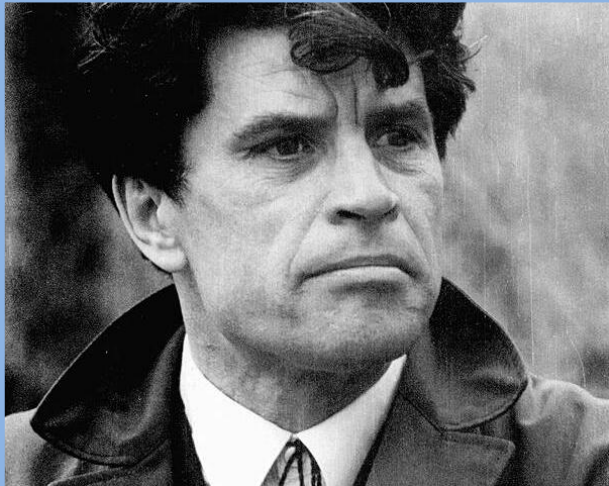

Література

У 60—80-ті роки значних успіхів у подальшому розвитку національної літератури досягли українські письменники.

Протягом 60-х років письменники України написали чимало прозаїчних творів різних жанрів — романів, повістей, оповідань, що стали істотним внеском у розвиток української літератури.

Значними були здобутки у прозі. За цей час вийшли романи "Вир" Г. Тютюнника, "Правда і кривда" М. Стельмаха, "Сестри Річинські" І. Вільде, "Дикий мед" Л. Первомайського, "День для прийдешнього" П. Загребельного, трилогія "Вишневий сад" В. Бабляка, "Крапля крові" Ю. Мушкетика, "Остання шабля" М. Руденка, "Людина живе двічі" Ю. Шовкопляса та ін.

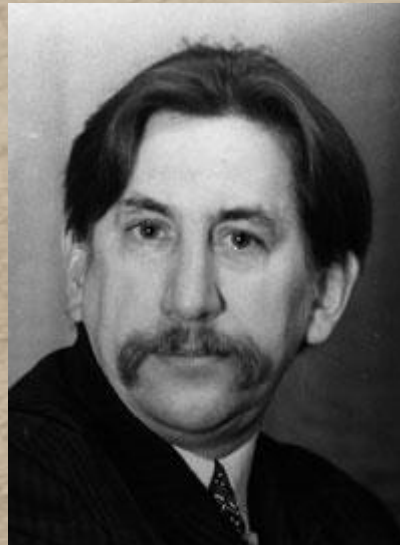

*У 60–80-ті роки
українська
література
поповнилася творами
одного із
натхненників
«шістдесятництва»
Олеся Гончара.
(«Тронка», «Циклон»,
«Собор», «Берег
любові» та ін.).*

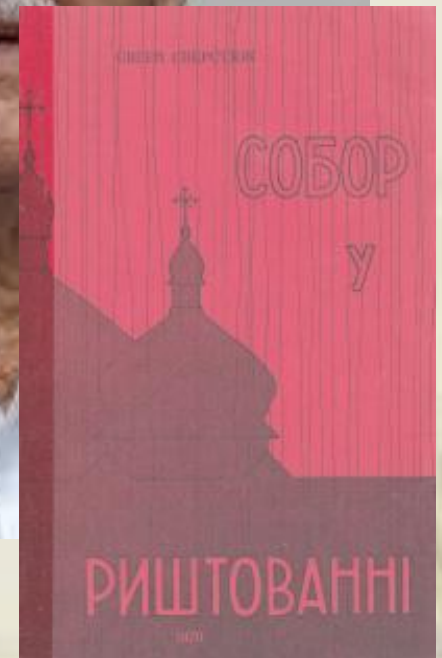
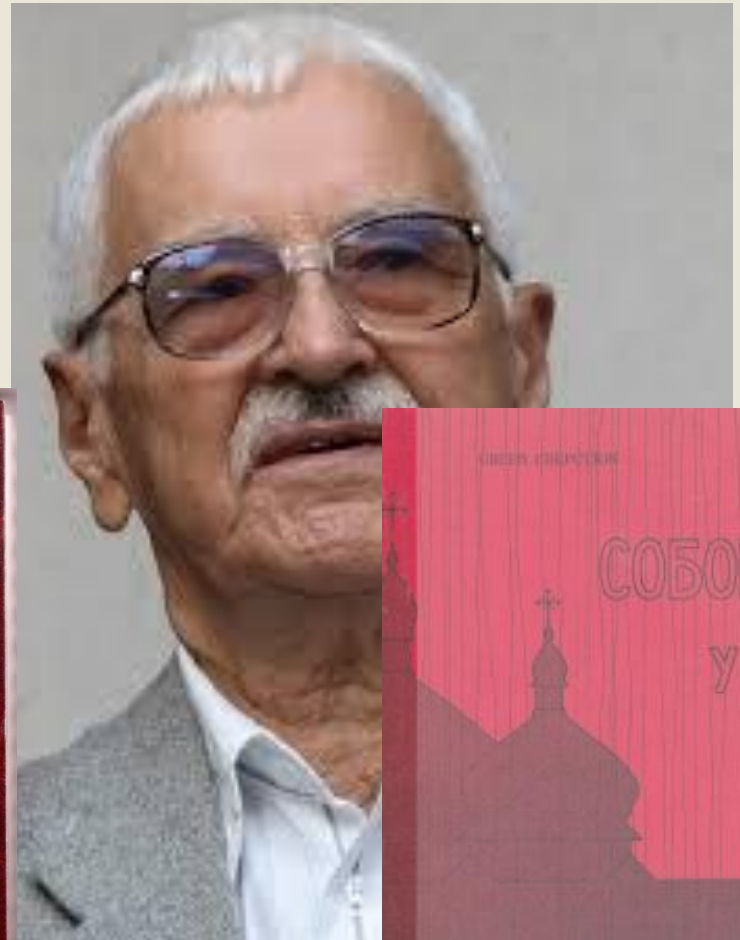
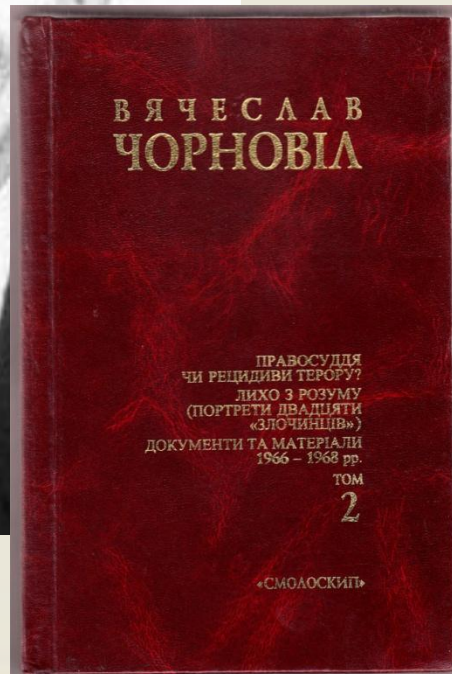
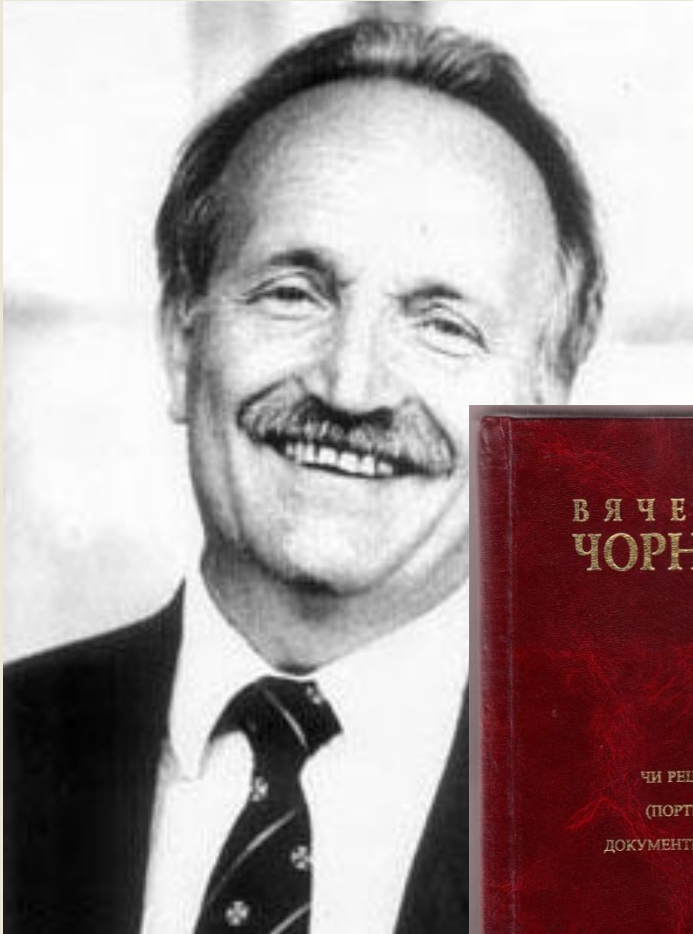

Олесь Гончар
(1918—1985)

З інтересом громадськість зустрічала твори молодих поетів: В. Симоненка, Ліни Костенко, І. Драча, В. Коротича, В. Стуса, Б. Олійника, В. Коломійця, М. Вінграновського, Р. Лубківського, В. Лучука, В. Голобородька, Галини Гордасевич, Валентини Отрощенко та ін.

Друга половина 60-х років стала епохою самвидаву, насамперед політичної публіцистики. З'явилися твори "Лихо з розуму" В. Чорновола, "Собор у риштованні" Є. Сверстюка та ін.

Кіно

Важливою подією для українських кіномитців стало створення Спілки працівників кінематографії України, установчий з'їзд якої відбувся в січні 1963р.

Збільшилася кількість фільмів, випущених на екрани українськими кіностудіями. Якщо на початку 50-х виходило два-три фільми, то в наступні роки — 18—20. Про велику популярність кіно свідчить той факт, що щорічно кінотеатри відвідували в середньому близько 1 млн глядачів.

Через великі перепони прокладали шлях нові напрямки в кіномистецтві. Йому відводилось провідне місце в ідеологічній роботі. Звідси виняткова увага до нього. У 60—80-ті роки здійснено низку організаційних заходів, спрямованих на піднесення рівня роботи всіх кіностудій республіки — Київської ім. О. Довженка, Ялтинської, Одеської, студії хронікально-документальних та науково-популярних фільмів.

Українське кіно
Українською мовою

Камінний хрест

Кіностудія ім. О. Довженка
1968

КІНОСТУДІЯ ІМ. О. ДОВЖЕНКА
1968

Вечір на Івана Купала

Юрія Іллєнка

Українське кіно
Українською мовою

Білий птах з чорною ознакою

Кіностудія ім. О. Довженка
1970

Криниця для спраглих

Фільм-притча, фільм-роздум про сенс нашого життя, про брак духовності і співчуття різним людям, рідній природі, один одному.

"Криниця для спраглих" - дебют у кінематографі Івана Дзюби, сценариста, та Юрія Іллєнка, режисера. Була знята у 1965 році, але покладена "на полицю".

Фільм було заборонено постановою ЦК КП України. Вперше фільм було показано 1988 року.

Криниця для спраглих

Криниця для спраглих

Кіностудія ім. О. Довженка
1965 р.

ІВАН МИКОЛАЙЧУК

за однойменною повістю МИХАЙЛА КОЦЮВИНСЬКОГО

Київська кіностудія художніх фільмів ім. О. ДОВЖЕНКА

За однойменною повістю
Михайла КОЦЮВИНСЬКОГО

КАМІННИЙ ХРЕСТ

Театр

Пожвавлення в національно-культурному житті активізувало інтерес суспільства до театрального мистецтва. В Україні в 1965 р. працювало 60 театрів, які протягом року відвідували близько 15,5 млн глядачів.

Схвалення громадськості дістали вистави "Фауст і смерть" О. Левади, "Веселка" М. Зарудного, "Нащадки запорожців" О. Довженка, "Де твоє серце" О. Коломійця та ін.

